

[Carl P. Jensen.]

er tale om Kristeligt dansk Fællesforbund. Ja, her er måske noget, man kan snakke om ved de kommende overenskomstforhandlinger, og det vil jeg i hvert fald bede finansministeren om at notere sig, for der er vist ikke så stor modstand imod det.

Iøvrigt lod det ærede medlem også naturen gå over optugtelsen ved at komme ind på den linie, som jeg længe har haft ham mistænkt for, nemlig fagbevægelsens forbindelse med socialdemokratiet og navnlig den socialdemokratiske presse. Vi anerkender denne forbindelse, og vi er stolte deraf, fordi vi føler os forpligtet overfor vort parti og overfor fagbevægelsen og den socialdemokratiske presse. Men hvorfor er man så fornærmet? Hvad med arbejdsgiverforeningen? Hvad med „Dagens Nyheder“? Måske kan det ærede medlem hr. Poul Møller fortælle os noget om dette. Hvorfor være så fornærmet, når det drejer sig om vore organer, og så samtidig lade være at interessere sig for andre områder af ganske tilsvarende art?

Må jeg sige til det ærede medlem hr. Rager om den cadeau, der skulle ligge i aftalen med ingeniørforeningen, at jeg ikke rigtig kunne fatte den principielle forskel, for her er jo ikke tale om nogen pensionskasse, men om en arbejdsløshedskasse. Det kan jeg imidlertid nu prøve at studere nærmere i morgen, når jeg ser fortrykket.

Henry Christensen: Den højtærede finansminister anførte nogle grunde for, at højesteretsdommen af 1932 efter hans mening ikke kunne danne retspraksis overfor den foreliggende situation, og han anførte forskellige synspunkter, der skulle støtte denne opfattelse. Den højtærede minister føjede til, at han jo ikke var jurist — det var synspunkter, der var forelagt ham — og derfor ved jeg ikke, hvor meget en indgående diskussion om dette egentlig kan føre til.

Jeg vil imidlertid citere endnu en enkelt ting fra den skrivelse af 4. december 1954, jeg omtalte før, hvori netop finansministerens eget departement skriver, „ at der ikke er hjemmel for administrativt at give påbud om, at personer i offentlig tjeneste skal være arbejdsløshedsforsikrede. Statsministeriet erklærede sig enig i denne opfattelse.“

Det er dette synspunkt, vi finder afgø-

rende, og det synspunkt har man altså også haft i finansministeriet. Hvad er grunden til, at man har ændret dette synspunkt? Det afgørende for os i den debat, der her har fundet sted, er fremdeles, at det drejer sig om personer, der ansættes i statens tjeneste; det er dem, hvorom overenskomsten drejer sig. Det er det, vi ved denne forespørgsel har fundet anledning til at rette kritik imod.

Vi finder, at det ikke bør være sådan, at det er vilkår for ansættelse i statens tjeneste, at man underkaster sig betingelser som dem, der her er tale om. Når man nu påny henviser til ingeniørforeningen, vil jeg gentage, hvad jeg sagde før, at det er muligt, man her er gået videre, end rimeligt er, men det begrunder i hvert fald ikke, at man så går det efter min opfattelse meget videre skridt at gøre medlemsskab til et absolut vilkår.

Finansministeren har imidlertid nu meddelt, at han har opsagt overenskomsten. For fuldstændig klarheds skyld vil jeg imidlertid gerne have at vide: Det drejer sig vel ikke alene om den i § 3 indeholdte bestemmelse, det gælder vel *hele* overenskomsten?

Oluf Pedersen: Den højtærede finansminister sagde, at det tilskud, som blev givet til socialdemokratiet, ikke var som opgivet af „Land og Folk“. Når vi nu har drøftet organisationernes forhold både til den ene og den anden side, kunne det imidlertid have sin interesse at få at vide, hvordan det hele ligger, og derfor spørger jeg finansministeren, hvor meget socialdemokratiet får fra fagforeningerne; at de får et beløb, er givet. Samtidig håber jeg, at det også vil være muligt at få oplyst, hvor meget venstre og det konservative folkeparti får fra arbejdsgiverforeningen; det er jo oplyst offentligt, at de får et beløb. Det har betydelig interesse at vide, hvor meget de store politiske partier får i fattighjælp, for der er risiko for, at de føler sig forpligtede af de penge, de får.

Stats- og udenrigsministeren (H. C. Hansen): Det ærede medlem er meget interesseret i, hvad socialdemokratiet får af fagbevægelsen. Jeg skal derfor svare, at socialdemokratiet ingenting får af fagbevægelsen undtagen i valgsituationer. Vi har aldrig